

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010157
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2516010157.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci obžalovaných K. P. a R. V., pre zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátorky okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/64/2016 zo dňa 24.10.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresnej prokurátorky zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 16T/64/2016-685 zo dňa 24.10.2016 boli obžalovaní K. J. a R. V. uznaní za vinných zo zločinu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

dňa 28.02.2016 v čase okolo 22:00 hodiny až 22:10 hodiny vo Vrbovom na ulici Fraňa Kráľa po predchádzajúcej vzájomnej dohode prinútili nastúpiť do vozidla zn. Škoda Octavia, čiernej farby, EČ:PN725CO K. K. z C., sadnúť na zadné sedadlo s deťskými poistkami proti otvoreniu dverí zvnútra so slovami, že ak nenasadne k nim do auta, tak môže byť inokedy ešte horšie, tohto následne odviezli vozidlom na cestu vedúcu z obce Šterusy do obce Kočín, pričom počas jazdy K. K. opakovane obvinený K. P. fyzicky napadol úderom lakťa a pästami do tváre a pod hrozbou násilia ho spoločne s R. V. nútili uviesť skutočnosti, ktoré mal vypovedať na polícii ohľadne peňazí z herne, ktoré mala R. V. spreneveriť a tiež odkiaľ pozná meno K. P., ktorý ho opätovne vo vozidle napadol viacnásobnými údermi pästami do tváre a tela s tým, že sa mu vyhrážal, že ak sa bude pred údermi kryť, tak ho doreže, po zastavení vozidla asi 50 metrov od rázcestia križovatky vedúcej k obci Kočín, keď sa dozvedel, že na neho nič K. K. nepovedal, sa mu začal vyhrážať, že kto povie jeho meno, tak toho zabije, že ľudia zomierajú, ktorí spomenú jeho meno, obvinená R. V. sa mu pritom začala vyhrážať, že nech sa neopováži ísť na políciu a povedať, čo sa teraz stalo a uvádzala, že jej otec, keď sa vráti z basy, môže vyvraždiť celú jeho rodinu a tiež, že majú dosť peňazí na benzín, aby ho mohli k nej alebo k K. P. zobrať do pivnice a tam podpáliť, potom ho obvinený K. P. vyviekol z vozidla na cestu, kde ho opätovne už ležiaceho na zemi opakovane kopal do tela a stupil mu nohou na hlavu, čím mu spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy hlavne v spánkovej časti s krvným výronom a opuchom s prejavmi vegetatívnej symptomatológie, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre a nosa s krvácaním, pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti úst, vylomenie 1. a 2. zuba horného zuboradia vpravo, 2. zuba dolného zuboradia, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudnej steny, ľavého ramena a ľavej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenia 3 (tri) týždne vpravo.

Ďalej uvedeným rozsudkom bola obžalovaná R. V. uznaná za vinnú z prečinu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 Trestného zákona a z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

dňa 28.02.2016 v čase okolo 22:00 hodiny až 22:10 hodiny vo Vrbovom na ulici Fraňa Kráľa po predchádzajúcej vzájomnej dohode prinútili nastúpiť do vozidla zn. Škoda Octavia, čiernej farby, EČ:PN725CO K. K. z C., sadnúť na zadné sedadlo s detskými poistkami proti otvoreniu dverí zvnútra so slovami, že ak nenasadne k nim do auta, tak môže byť inokedy ešte horšie, tohto následne odviezli vozidlom na cestu vedúcu z obce Šterusy do obce Kočín, pričom počas jazdy K. K. opakovane obvinený K. P. fyzicky napadol úderom lakťa a pästami do tváre a pod hrozbou násilia ho spoločne s R. V. nútili uviesť skutočnosti, ktoré mal vypovedať na polícii ohľadne peňazí z herne, ktoré mala R. V. spreneveriť a tiež odkiaľ pozná meno K. P., ktorý ho opätovne vo vozidle napadol viacnásobnými údermi pästami do tváre a tela s tým, že sa mu vyhrážal, že ak sa bude pred údermi kryť, tak ho doreže, po zastavení vozidla asi 50 metrov od rázcestia križovatky vedúcej k obci Kočín, keď sa dozvedel, že na neho nič K. K. nepovedal, sa mu začal vyhrážať, že kto povie jeho meno, tak toho zabije, že ľudia zomierajú, ktorí spomenú jeho meno, obvinená R. V. sa mu pritom začala vyhrážať, že nech sa neopováži ísť na políciu a povedať, čo sa teraz stalo a uvádzala, že jej otec, keď sa vráti z basy, môže vyvraždiť celú jeho rodinu a tiež, že majú dosť peňazí na benzín, aby ho mohli k nej alebo k K. P. zobrať do pivnice a tam podpáliť, potom ho obvinený K. P. vyviekol z vozidla na cestu, kde ho opätovne už ležiaceho na zemi opakovane kopal do tela a stupil mu nohou na hlavu, čím mu spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy hlavne v spánkovej časti s krvným výronom a opuchom s prejavmi vegetatívnej symptomatológie, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre a nosa s krvácaním, pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti úst, vylomenie 1. a 2. zuba horného zuboradia vpravo, 2. zuba dolného zuboradia, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudnej steny, ľavého ramena a ľavej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenia 3 (tri) týždne vpravo a

že

dňa 08.01.2016 asi o 05:00 hodine v herni DOMINO vo Vrbovom na Námestí slobody 499/6 si ako čašníčka a krupiérka spoločnosti PROFIGAME, s r.o., Piešťany, bez vedomia a súhlasu majiteľa herne K. W., zobrala finančnú hotovosť vo výške 1.590,51 Eur, určenú na vyplácania výhier na herných automatoch ako aj dennú tržbu vo výške 97,02 Eur, pričom tieto finančné prostriedky mala odovzdať nasledujúcej zmene, čo však neurobila, ponechala si ich a použila ich pre vlastnú potrebu, čím spoločnosti PROFIGAME, s r.o. Piešťany, Jarná 2, spôsobila škodu vo výške 1.687,53 Eur.

Za uvedený trestný čin okresný súd uložil obžalovanému K. P. podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno k), § 37 písmeno m), § 38 odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za uvedené trestné činy okresný súd uložil obžalovanej R. V. podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej bol výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložený a podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona jej bola určená skúšobná doba s probačným dohľadom na 4 (štyri) roky. Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno g), písmeno j) Trestného zákona jej bol uložený povinnosti spočívajúce v príkazoch: podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku boli obžalovaní K. P. a R. V. zaviazaní nahradiť poškodenému K. K., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko I. XXXX/X, C., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 1.412,80 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovaná R. V. zaviazaná nahradiť poškodenej spoločnosti PROFIGAME, s r.o., so sídlom Jarná 2, Piešťany, IČO: 36 793 375, škodu vo výške 1.687,53 Eur.

Naproti tomu podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany č.k. Pv/201/16/2204 zo dňa 27.6.2016, oslobodený zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe,

že

dňa 23.02.2014 v čase od 23:30 hodiny do 01:30 hodiny dňa 24.02.2014 v Piešťanoch na ulici Matúškovej 21 vnikol do penziónu Diana tak, že vylomil dvere zadného vchodu vedúceho z dvora penziónu na krytú terasu, následne prešiel cez neuzamknuté posuvné dvere do priestorov reštaurácie, odkiaľ sa dostal na recepciu penziónu a tu odcudzil z pokladne umiestnenej pod recepčným pultom hotovosť vo výške 100,- Eur, z neuzamknutej zásuvky pod recepčným pultom modrú príručnú pokladničku so stravnými lístkami v celkovej hodnote 238,35 Eur a hotovosťou vo výške 1.968,59 Eur, potom prešiel do priestorov za recepciou, odkiaľ odcudzil zo serverovne zaznamenávacie zariadenie kamerového systému značky Western Digital, 500 GB, SATA/16 MB Cache, model WD5000AAKS, ktoré následne poškodil skrutkovačom a odhodil do potoku Dubová, čím spôsobil spoločnosti Penzión Diana, s r.o. Piešťany, Matúškova číslo 21, IČO 36 277 070, škodu krádežou vo výške 2.346,94 Eur, poškodením zaznamenávacieho zariadenia škodu vo výške 720,- Eur a poškodením dverí škodu vo výške 120,- Eur.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť Penzión Diana, s r.o., so sídlom Matúškova 21, Piešťany, IČO 362 770 70, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu 658- 707 spisu.

K výroku o vine pod bodom 2 a 3 obžaloby u obžalovanej R. V. a pod bodom 3 u obžalovaného K. P. okresný súd uviedol:

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obžalovaný K. P. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 3 obžaloby, a že obžalovaná R. V. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutkov uvedených pod bodom 2, 3 obžaloby. K uvedeným obžalovaným a bodom obžaloby po prijatí ich vyhlásenia okresný súd vykonal dokazovanie už iba vo vzťahu k výroku o treste.

K výroku o vine pod bodom 1 obžaloby u obžalovaného K. P. okresný súd uviedol:

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vykonaným dokazovaním nebolo dokázané nielen to, že skutok spáchal obžalovaný, ale nebolo dokázané ani to, že sa skutok stal presne tak, ako je opísané v obžalobe. Nebola totiž preukázateľne ustálená výška peňažnej hotovosti a cenín, ktoré boli krádežou odcudzené, keďže obžaloba nepredložila knihu (zošit), do ktorej sa stav peňažnej hotovosti a cenín pri každom jednom preberaní služby medzi denným a nočným recepčným zapisoval. Vykonanému dokazovaniu nezodpovedá ani opis skutku v obžalobe, lebo odcudzené záznamové zariadenie kamerového systému nieslo podľa výpovede poškodenej J. I. označenie High Division a nie označenie Western Digital, pričom tu treba zdôrazniť, že záznamové zariadenie kamerového systému zn. High Division nepozná ani najznámejší internetový vyhľadávač. Pokiaľ potom nové digitálne záznamové zariadenie DVR Hikvision malo hodnotu 650 Eur, je otázne, do akej miery je správne „odborné vyjadrenie“ W. S. - Tarantulas, s.r.o. zo 7.8.2014 (č.l. 263), kde uvádza sumu 720 Eur ako hodnotu už dlhšie používaného záznamového zariadenia kamerového systému zn. High Division. Navyše z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že páchatel' záznamové zariadenie z penziónu odcudzil (v momente, kedy sa ho zmocnil, dokonal krádež), ktorá škoda sa preto viaže na trestný čin krádeže, nie na trestný čin poškodzovania cudzej veci. Napriek uvedeným nepresnostiam je ale zrejme, že zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona naplnené boli, keďže aj bez ustálenia výšky odcudzenej hotovosti a cenín je vykonaným dokazovaním zrejme, že ku krádeži došlo závažnejším spôsobom konania - vlámaním - a odcudzením spomínaného záznamového zariadenia bola spôsobená škoda zjavne cez 266 Eur a poškodením kamerového systému a dverí škoda taktiež zjavne prevyšujúca sumu 266 Eur. Do pozornosti bolo dané stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 78/2011 zo dňa 12.12.2011 a Tpj 53/2013 zo dňa 9. decembra 2014 v súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku. Okresný súd ustálil, že vykonané dôkazy nevytvárajú ucelenú a ničím nenarušenú reťaz vedúcu k jedinému možnému záveru o vine obžalovaného, aj keď sa na zaistenom skrutkovači našlo DNA obžalovaného, nakoľko príbuzný obžalovaného, konkrétne svedecké výpovede jeho manželky, brata a rodičov potvrdili, že obžalovaný bol v čase skutku s nimi doma, a svedok K. C. vo výpovedi potvrdil, že inkriminovaný skrutkovač bol na recepcii, že ho používali bežne pri

opravách, pričom sa opravovali aj vysávače. Navyše je z vykonaného dokazovania zrejmé, že páchateľ pri skutku musel použiť viacero nástrojov, lebo záznamové zariadenie kamerového systému zo skrine (serveru) vycvakal, teda musel použiť nožnice alebo kliešte, ktoré ale zaistené na mieste činu neboli. Je vysoko pravdepodobné, že páchateľ mohol použiť ochranné rukavice, aby k zásahu prúdom u neho nedošlo, čo by vysvetľovalo, prečo nezanechal na skrutkovači odtlačky resp. DNA. Páchateľ zo záznamového zariadenia kamerového systému vybral pevný disk, ktorý poškodil skrutkovačom, avšak nie tým inkriminovaným plochým skrutkovačom, ale podľa znalca pravdepodobne krížovým skrutkovačom, ktorý ale taktiež zaistený nebol, pričom otázne je, že prečo by sa páchateľ v blízkosti miesta činu na viditeľnom mieste zbavil len jednej z týchto vecí, kým ostatné veci by si vzal so sebou. Z pohľadu obžaloby kľúčovým usvedčujúcim dôkazom mohli byť odtlačky prstov prípadne DNA páchateľa zaistené na pevnom disku z predmetného záznamového zariadenia, keďže pevný disk páchateľ taktiež musel evidentne držať v ruke, kým ho poškodil, avšak otázka kto, kde a kedy predmetný pevný disk našiel a kde bol pevný disk viac ako pol roka od skutku, kým ho poškodená J. I. vydala policajtom, ostala nezodpovedaná. Sumarizujúc vyššie uvedené úvahy dospel súd k záveru, že obžaloba vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 obžaloby trpí tzv. „dôkaznou núdzou“, preto obžalovaného spod tohto skutku postupom podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil. Okresný súd poukázal na zásadu trestného konania v pochybnostiach v prospech obžalovaného (z lat. in dubio pro reo), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 odsek 4 Trestného poriadku.

K výroku o treste okresný súd uviedol:

V prípade obžalovaného K. P. boli zistené dve poľahčujúce okolnosti a síce, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov (§ 36 písmeno k) Trestného zákona), keď poukázal poškodenému K. K. čiastku 1.412,80 Eur titulom bolestného, ktoré bolo vyčíslené v znaleckom posudku znalca MUDr. Mariána Pamulu. Ako pritažujúcu okolnosť súd vyhodnotil, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona). Vzhľadom na skutočnosť, že u obžalovaného K. P. prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad pritažujúcimi a jedná sa o osobu so zjavnou tendenciou porušovať právne predpisy, na ktorú ani trestné odsúdenia cudzozemskými súdmi nemali žiaden vplyv a jeho konanie gradovalo až do spáchania žalovaného skutku, ktorý oplýva vysokou mierou brutality, súd uložil nepodmienečný trest na samej dolnej hranici dvoch rokov.

V prípade obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a jeho spáchanie úprimne oľutovala (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Pritažujúce okolnosti neboli zistené. Keďže obžalovaná spáchala dva trestné činy, ukladal jej súd úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je zločin vydierania so sadzbou 2 až 6 rokov. Keďže obžalovaná spáchala dva úmyselné trestné činy, z nich jeden je zločinom, dvomi skutkami, bolo potrebné ukladať jej trest s použitím asperačnej zásady upravenej v § 41 odsek 2 Trestného zákona, v zmysle ktorej došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, teda okresný súd ukladal trest v rozpätí 2 až 8 rokov. Pri ukladaní trestu s použitím asperačnej zásady okresný súd potom nezohľadňoval pritažujúcu okolnosť, že obžalovaná spáchala viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona), čo vyplýva z ustálenej súdnej praxe. V rámci takto určeného rozpätia trestnej sadzby okresný súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody na samej dolnej hranici, teda 2 (dva) roky. Zároveň je okresný súd toho názoru, že u obžalovanej, ktorá dosiaľ nebola súdne trestaná, postačí na jej prevýchovu a nápravu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Okresný súd náležite odôvodnil aj výroky o náhrade škody, ktorými uložil obžalovaným K. P. a R. V. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenému K. K. a obžalovanej R. V. povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti PROFIGAME, s.r.o..

Proti tomuto rozsudku vo vzťahu k obžalovanému K. P. čo do výroku o vine aj treste v neprospech obžalovaného v zákonom stanovenej lehote (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.l. 677 spisu) zahlásila prokurátorka okresnej prokuratúry odvolanie, ktoré odvolanie v rozsahu č.l. 738-741 spisu odôvodnila.

Obžalovaný K. P. v zákonom stanovenej lehote odvolanie nepodal. U obžalovanej R. V. nadobudol rozsudok právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.10.2016.

V písomnom odôvodnení odvolania okresná prokuratúra najskôr zhrnula rozsudok súdu prvého stupňa. Pre úplnosť uviedla, že prokuratúra považuje rozhodnutie o vine, ako aj treste vo vzťahu k obžalovanej R. V. za zákonné a dôvodné.

Vyjadрила sa, že v prvom rade je potrebné si uvedomiť fakt, že páchatel', ktorý sa dopustil dňa 23.2.2014 v čase od 23:30 hodiny do 01:30 hodiny dňa 24.2.2014 žalovaného skutku, musel byť znalý pomerov v penzióne Diana a to minimálne z toho dôvodu, že mal vedomosť o tom, kde sa nachádza serverovňa so zaznamenávacím kamerovým systémom. Z hlásenia o použití služobného psa zo dňa 24.2.2014 (č.l. 288) vyplýva, že dňa 24.2.2014 v čase o 02:30 hod. bol vyslaný na miesto skutku (do penziónu Diana) psovod so služobným psom na vyhľadanie pachovej stopy od vylomených dverí spomínaného penziónu. Uviedla, že služobný pes sledoval pachovú stopu cca 70 m okolo penziónu až k hlavnej bráne, za bránou cca 20 m pes označil igelitový papierik z cukríka, ďalej pokračoval smerom na ulicu cca 20 m, kde za rohom označil skrutkovač s ružovou rukoväťou a odtiaľ sledoval stopu cca 500 m smerom na ulicu Bratislavskú, kde stopu ukončil. Okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s pachovou stopou.

Na predmetnom skrutkovači bola DNA obžalovaného K. P., ktorého obhajoba spočíva v tom, že predmetný skrutkovač použil dva dni pred samotným skutkom pri oprave vysávača a súd týmto obhajobným tvrdeniam uveril, pričom sa vôbec nevysporiadal s tvrdením svedkyne - poškodenej J. I., ktorá jednoznačne poprela, že by sa predmetný skrutkovač nachádzal na recepcii hotela. Dôvodila, že všetko potrebné náradie sa totiž nachádzalo v penzióne a nebol dôvod, pre ktorý by si zamestnanci ho penziónu nosili vlastné pracovné náradie, pričom poškodená J. I. zariadenia penziónu pozná dobre, pretože od práce, cez obsluhu, varenie v kuchyni, upratovanie, robí všetko, nie je jej nič cudzie. K úvahám súdu ohľadom toho, že páchatel' musel použiť pri spáchaní skutku ochranné rukavice, poukázala na fakt, že všetky kamerové systémy sú nízkonapäťové, t.j. ich napájacie napätie býva zväčša 12 až 18 V, t.j. jedná sa o napätie, ktoré človeku neublíži ani pri manipulácii voľnou rukou.

Páchatel' sa skrutkovača nezbavil na mieste, kde bol následne nájdený služobným psom, úmyselne, ale stratil ho pri úteku. Argumentovala, že výpoveď svedka K. C., ktorý je kamarátom obžalovaného, považuje za tendenčnú a účelovú, pričom jeho úmyslom je vyvinúť obžalovaného zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, a rovnako výpovede príbuzných obžalovaného považuje za účelové, v snahe pomôcť obžalovanému.

Vyjadрила sa, že s právnymi úvahami prvostupňového súdu o tom, že doručením trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/124/2014 zo dňa 22.12.2014, nastali účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku a teda z toho dôvodu, v prípade skutku spáchaného dňa 28.2.2016 sa nemôže jednať o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú by sa mal ukladať súhrnný trest, sa nestotožňuje.

V zmysle § 355 odsek 10 Trestného poriadku ak bol odpor podaný v lehote a nebol vzatý späť podľa odseku 8, trestný rozkaz sa prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní ruší. Ak na hlavnom pojednávaní súd postupuje podľa § 255 odsek 3 a prokurátor neprednesie obžalobu, trestný rozkaz sa ruší vyhlásením uznesenia o vrátení veci prokurátorovi na postup podľa § 232 a § 233 alebo vyhlásením rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný K. P. vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany sp.zn. 2T/124/2014 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona podal odpor, trestný rozkaz sa zrušil. Z uvedených dôvodov nemôže byť predelom medzi súbehom a recidívou doručenie trestného rozkazu, ktorý bol v dôsledku podaného odporu neskôr zrušený, ale až prvý vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý neskôr nadobudol právoplatnosť.

Mala za to, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona a nie samostatného trestu. Uviedla, že rozsudok Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/124/2014 zo dňa 1.6.2016 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, keďže obžalovaný K. P. proti nemu podal odvolanie, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté a z toho dôvodu bolo v predmetnej trestnej veci nevyhnutné vyčkať na rozhodnutie odvolacieho súdu, keďže podľa R 27/71 skorší odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatel'a musí byť právoplatný, pričom ak tento rozsudok ešte nie je právoplatný, súd, ktorý rozhoduje neskôr, vyčká s rozhodnutím, kým skorší rozsudok nadobudne právoplatnosť. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/117/2015 zo dňa 18.2.2016. Navrhla, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného

poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry.

Zástupca krajskej prokuratúry sa pridržiaval písomne podaného odvolania a toto nechcel žiadnym spôsobom doplniť.

Obhajca obžalovaného sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, vo vzťahu vo výroku o vine a treste, poukázal na to, že v bode obžaloby č. 3 pre zločin vydierania spolupáchatelstvom sa obžalovaný v plnom rozsahu doznal ku skutku, oľutoval ho, ospravedlnil sa pošk. a spôsobenú škodu nahradil. Uviedol, že čo sa týka bodu č. 1 obžaloby, upozornili, že v obžalobe existujú pochybnosti o vine obžalovaného, ktoré obžaloba neodstránila a nepreukázala všetky skutočnosti tak, aby o vine neexistovali dôvodné pochybnosti najmä poukázal na to, že vo výpovediach poškodenej ani svedkov J. a C. sa nenachádza žiaden dôkaz ani argument, ktorý by nasvedčoval alebo preukazoval spáchanie skutku obžalovaných. Vyjadril sa, že skrutkovač, ktorý je považovaný obžalobou za hlavný dôkaz sa podľa výpovede obžalovaného aj svedka C. nachádzal vo výbave penziónu a s týmto skrutkovačom obžalovaný 2 dni pred inkriminovanou udalosťou opravoval vysávač, čo vysvetľuje skutočnosť, prečo sa na skrutkovači nachádzali DNA. Argumentoval, že samotná poškodenej I. pri konfrontácii so svedkom C. nevyvrátila, že tento skrutkovač mohol do výbavy penziónu priniesť z niektorých zo zamestnancov, čo vysvetľuje aj prítomnosť tohto skrutkovača na pracovisku. Poukázal na niekoľko protichodných tvrdení poškodenej, ktoré sú uvedené v záverečnej reči na okresnom súde. Uzavrel, že v tomto sa plne stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa vo výroku o treste, pričom navrhol, aby krajský súd odvolanie okresnej prokuratúry zamietol.

Obžalovaný sa pridržiaval toho, čo predniesol jeho obhajca, nechcel spochybňovať súd prvého stupňa, chcel len podotknúť, že iniciátor vydierania dostal podmienku a on ako spolupáchatel alebo namočený do toho dostal trest natvrdo. Uviedol, že samotný pošk. sa vyjadril, že nesúhlasí s týmto trestom a nechce, aby bol potrestaný, keďže sám vie, že bol toho namočený. Žiadal krajský súd, aby prihliadol na to, že má rodinu, že bol už 10 mesiacov zatvorený, a či by mu krajský súd nemohol dať ešte jednu šancu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie prokuratorky okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

· prokuratorka okresnej prokuratúry podala dňa 28.6.2016 pod č. Pv 201/16/2204-51 obžalobu na K. P. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 Trestného zákona a na R. V. pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona a zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 Trestného zákona

· okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných K. P. a R. V., poškodenej J. I., svedka Ing. X. J., K. C., Bc. K. P., K. P., I. P., W. P., čítaním listinných dôkazov a to závery znaleckých posudkov z č.l. 169-187, dokladov k sprenevere z č.l. 291-301, výpoveď svedka W. P. z prípravného konania, znalecký posudok č.l. 191-196, znalecký posudok č.l. 197-200, doplnenie ZP č.l. 201-202, znalecký posudok č.l. 206-210, uznesenia o pribratí KEÚ z č.l. 188-190, žiadosť a odborné vyjadrenie č.l. 261-263, žiadosť a vyčíslenie škody č.l. 264-265, montážny list a faktúra č.l. 266-267, zápisnica o vydaní veci č.l. 268-269, uznesenie o vrátení veci č.l. 270-271, zápisnica o ohliadke miesta činu č.l. 272-287, hlásenie o použití psa č.l. 288, úradný záznam č.l. 316-317, znalecký posudok z č.l. 215-230, aktualizovaný odpis z RT na obž. V., aktualizovaný odpis z RT obž. P., lustrácia v systéme Avízo obž. P. č.l. 406, lustrácia v systéme Avízo obž. V. č.l. 407, register priestupkov obž. P. č.l. 410-412, register priestupkov obž. V. č.l. 417-421, hodnotenie ÚVV obž. P. č.l. 422, správa ÚPSVaR obž. P. č.l. 424, správa o povesti obž. P. č.l. 425, správa Sociálnej poisťovne obž. P. č.l. 426, správa o povesti na obž.

V. č.l. 428-429, správa ÚPSVaR Piešťany na obž. V. č.l. 430, správa Sociálnej poisťovne na obž. V. č.l. 431-433, záznam a trestný rozkaz a rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 2T/124/14 č.l. 647-652

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

K výroku o vine pod bodom 1 obžaloby u obžalovaného K. P.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Tdo 36/2015 zo dňa 25. augusta 2015)

Odvolačný súd v súlade s právnym názorom okresného súdu ustálil, že vykonané dokazovanie k bodu 1 obžaloby u obžalovaného K. P. nevytvára ucelenú logickú štruktúru o tom, že skutok pod bodom 1 obžaloby spáchal obžalovaný K. P..

Odvolačný súd ustálil, že okresný súd sa riadne zaoberal pachovou stopou. Túto pachovú stopu vyhodnotil ako izolovane, tak aj vo vzájomnej súvislosti so zaisteným fialovým skrutkovačom. Dôležité je zdôrazniť,

že pachová stopa sama o sebe nevedie k identifikácii osoby páchatela, nakoľko pachová stopa bola ukončená po cca 500 m smerom na ulicu Bratislavskú. Na mieste je pripomenúť, že výsledkom pachovej stopy je zaistenie fialového skrutkovača.

Odvolací súd v súlade s právnym názorom okresného súdu poukazuje na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním neboli v dostatočnej miere rozptýlené pochybnosti, či zaistený fialový skrutkovač, na ktorom bola zistená DNA obžalovaného K. P., bol alebo nebol súčasťou výbavy penziónu, v ktorom obžalovaný K. P. pracoval. Uvedená pochybnosť vytvára dostatočný priestor na priznanie úspechu obhajoby obžalovaného, že skrutkovač použil dva dni pred dňom, keď sa stal skutok pod bodom 1 obžaloby, pri oprave vysávača.

Odvolací súd konštatuje, že tvrdenie prokurátorky okresnej prokuratúry, že kamerové systémy sú nízkonapäťové, t.j. ich napájacie napätie býva zväčša 12 až 18 V, t.j. jedná sa o napätie, ktoré človeku neublíži ani pri manipulácii voľnou rukou, vnáša do prípadu ďalšie pochybnosti, čo však nevylučuje alternatívu, že páchatel predsa len použil ochranné rukavice z dôvodu opatrnosti.

Odvolací súd pripomína, že tvrdenie prokurátorky okresnej prokuratúry, že páchatel zaistený fialový skrutkovač pri úteku stratil, vnáša do prípadu ďalšie pochybnosti, čo však nevylučuje alternatívu, že páchatel ho nechal na danom mieste úmyselne z dôvodu, aby vytvoril dôkaz odvracajúci pozornosť.

Odvolací súd v súlade s právnym názorom okresného súdu považuje výpovede svedka K. C. a príbuzných obžalovaného za vierohodné z dôvodu, že ide o viaceré výpovede, ktoré sú vo vzájomnom súlade.

Zásadu "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 2 Tr.por. možno aplikovať iba vtedy, ak rozumné pochybnosti o skutkovej otázke trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých relevantných dostupných dôkazov. (47/1996 ZSP)

Použitie zásady „in dubio pro reo“, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie, pričom táto zásada sa týka iba skutkových zistení. (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Tdo 56/2016 zo dňa 20. septembra 2016)

Odvolací súd konštatuje k bodu 1 obžaloby u obžalovaného K. P., že vzhľadom na skutočnosť, že neexistujú žiadne ďalšie dostupné dôkazy, ktoré by mohli reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a zároveň vzhľadom na skutočnosť, že existujú pochybnosti, či skutok pod bodom 1 obžaloby spáchal obžalovaný K. P., pre ktorý je obžalovaný K. P. stíhaný, okresný súd správne aplikoval na daný prípad ust. § 285 písm. c) Trestného poriadku.

K výroku o treste u obžalovaného K. P.

Okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie.

Ak bol predchádzajúci trest uložený trestným rozkazom a nový trest sa ukladá rozsudkom, musí sa za podmienok § 35 ods. 2 Tr. zákona uložiť súhrnný trest. Uloženie súhrnného trestu prichádza v takomto prípade do úvahy vtedy, ak súd odsudzuje obvineného za trestný čin (prečin), ktorý spáchal skôr než mu bol doručený trestný rozkaz. Nie je rozhodujúce, kedy bol trestný rozkaz vydaný, pretože len doručenie trestného rozkazu a nie už jeho vydanie má účinky spojené s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku (§ 314e ods. 4 tr. por.). (R 57/1977)

Odvolací súd ustálil, že uloženie samostatného trestu obžalovanému K. P. za skutok pod bodom 3 obžaloby bolo na mieste. Dôležité je zdôrazniť, že nie je rozhodujúce, kedy bol vydaný trestný rozkaz, či bol podaný odpor proti trestnému rozkazu, resp. či bol trestný rozkaz zrušený, ale podstatné je, kedy bol trestný rozkaz doručený obžalovanému, nakoľko doručený trestný rozkaz upozornil obžalovaného K. P.

na negatívne správanie. Z uvedeného vyplýva, že nebolo potrebné vyčkať s rozhodnutím, kým rozsudok Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/124/2014 zo dňa 1.6.2016 nadobudne právoplatnosť.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného K. P., jeho povesť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu za skutok pod bodom 3 obžaloby. Rovnako v dôvodoch napadnutého rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písmeno l) Trestného zákona (k spáchaniu trestného činu sa priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval) a § 36 písmeno k) Trestného zákona (pričinil sa o odstránenie škodlivých následkov, keď poukázal poškodenému K. K. čiastku 1.412,80 Eur titulom bolestného) a priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písmeno m) Trestného zákona (už bol v minulosti odsúdený v inom členskom štáte EÚ). Správne vyhodnotil prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 189 odsek 1 Trestného poriadku je 2 až 6 rokov. Po úprave za použitia § 38 odsek 3 Trestného zákona je trestná sadzba 2 roky až 4 roky a 8 mesiacov.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému K. P. uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky nepodmienečne z dôvodu, že u obžalovaného K. P. sa jedná o osobu so zjavnou tendenciou porušovať právne predpisy a sklona ku brutalite. Nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného K. P. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie okresnej prokurátorky podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.